

PODEKOVÁNÍ

V září onemocněl můj manžel rakovinou prostaty. Všichni doma nás to přetrvalo a velkou námi otráblilo. Jsme věřící a s rodinou jsme se domluvili, že se o něj doma postaráme. První dny jsme věřili, že tuto péči s ním zvládneme. Ale nebylo to tak. Den, co den se jeho stav zhoršoval a jeho potřeby nebyly pro nás snadné.

Pán Bůh se ale postaral. Dal nám do cesty velice hodnou a moudrou sestřičku Marušku Krátkoušovou z Hluků. Ona není otověl, ale anděl. Poprosili jsme ji o pomoc a ona nastoupila.

Den co den k nám nečekaně přicházela a velmi o něj pečovala. Vysvětlovala nám různé pokyny, jak a co máme dělat. Po několika dnech poznala, že manžel potřebuje jinou péči. To bylo velmi obdivuhodné.

Poradila nám hospice, který se o takové pracovní stará. Díky na to, k nám přijela návštěva přímo z hospice. Pan doktor se s manželovým stavem seznámil a sestřičky poradily další postup. Domluvili jsme se, že kdykoliv budeme potřebovat, můžeme volat. Rady a pomoc byly buď telefonem, nebo osobně přijela sestřička Maruška. Její přístup byl obětavý a příjemný. Někdy přijela i třikrát za den.

Díky těmto lidem, se manželovy bolesti detěžaly uklidnit. Bez jejich pomoci bychom tuto domácí péči nezvládli. Jejich starostlivost byla až do posledního dne jeho života.

Rádi bychom, aby se tato pomoc rozšiřovala co nejvíce. Hospicium přibývalo a utrpěli lidé ubývalo. Hlavně tomu „NAŠEMU HOSPICIU“ přejeme, aby o něm co nejvíce lidí vědělo a měl velkou podporu a pochopení u našich paní, kteří o něm rozhodují. DĚKUJEME. Marie Marie.